

Figure 1. Regulatory structure of Tourism in Ukraine

As a conclusion, we would like to say that we need to improve the efficiency of state regulation mechanisms of influence on the development of tourism industry at national, regional and local levels. In general, management and regulation of tourism requires organizing, improving, adjusting and coordination by the basic elements, as well as comparison with international law.

LIST OF REFERENCES:

1. *Bondarenko MP Tourism sector of Ukraine: Realities and Prospects / MP Bondarenko // Economics and Forecasting, 2011. - № 1. – P. 104-119.*
2. *State agency of Ukraine of tourism and resorts [electronic resource]. - Access mode: <http://www.tourism.gov.ua>.*
3. *Режим доступу: Http://Tourlib.Net/Statti_Ukr/Mackevych2.Htm.*
4. *Режим доступу: <http://www.sportpedagogy.org.ua/html/journal/09/09mansmt.pdf>.*

**Полюк Ольга Ярославівна, магістр 1 курсу,
Бучковський Артур Петрович, студент II курсу,
Загурський Олександр Богданович, к.ю.н., доцент,
доцент кафедри гуманітарних та
фундаментальних дисциплін,**

**НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ ЯК СУБ'ЄКТ ПРОТИДІЇ КОРИСЛИВИЙ
ЗЛОЧИННОСТІ В УКРАЇНІ**

Кризові процеси, що відбуваються в соціально-економічній сфері, призвели до ускладнення криміногенної ситуації, структури злочинності та зумовили виникнення

нових форм і вчинення протиправних діянь. На сьогодні спостерігається тенденція до збільшення масштабів криміналізації життєдіяльності населення. Поряд із зменшенням кількості вчинених злочинів середньої тяжкості спостерігається тенденція до збільшення кількості правопорушень у сфері економіки.

В. Безчастний зазначає, що “аналіз сучасного стану злочинності в Україні та пов’язаних із ним загроз для нормального розвитку нашої держави доводить необхідність здійснення комплексного кримінологічного супроводу протидії злочинності в Україні та реалізації цього процесу шляхом удосконалення нормативно-правового, організаційного, інформаційного та науково-методичного забезпечення зазначеної діяльності” [1, с. 213].

На думку Д. М. Тичини, ”запобігання злочинам є одним з напрямків кримінально-правової політики держави, що складається із сукупності заходів, спрямованих на окремі групи та конкретних осіб, які реалізують злочинні наміри, замислюють вчинення злочинів і позитивно сприймають злочинний спосіб життя, з метою дискредитування злочинної, відмови від злочинної мотивації та наміру або продовження злочинної діяльності” [2, с. 159].

В Конституції України задекларовано ряд важливих положень, які стосуються діяльності правоохоронних органів: ”людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканість і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов’язком держави (ст. 3); правовий порядок в Україні ґрунтується на засадах, відповідно до яких ніхто не може бути примушений робити те, що не передбачено законодавством” [3].

Необхідність реформування правоохоронних органів і створення якісно нової системи органів кримінальної юстиції обґрунтована тим, що правоохоронна функція держави повинна відповідати новим суспільним відносинам, які складаються в Україні, переслідуючи мету забезпечення належного стану правопорядку, ефективного захисту осіб, суспільства та держави від небезпечних посягань і законні інтереси.

Згідно Плану заходів з виконання Концепції реалізації державної політики у сфері профілактики правопорушень на період до 2015 року, на МВС України було покладено забезпечення здійснення з урахуванням специфіки регіонів та стану криміногенної ситуації спільних заходів щодо профілактики правопорушень та усунення причин і умов, що призвели до їх вчинення, і взаємодії місцевих органів виконавчої влади та правоохоронних органів [4].

На сьогоднішній день, до суб’єктів протидії злочинності відноситься Національна поліція України, яка належить до державних органів, що реалізують правоохоронну функцію в сфері боротьби зі злочинністю. Це прямо передбачено в Законі України ”Про Національну поліцію” від 2 липня 2015 р., відповідно до якого, Національна поліція України – це центральний орган виконавчої влади, який служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку.

У зв’язку з цим, з метою належного здійснення завдання щодо протидії злочинності, Національна поліція: 1) здійснює превентивну та профілактичну діяльність, спрямовану на запобігання вчиненню правопорушень; 2) виявляє причини та умови, що сприяють вчиненню кримінальних та адміністративних правопорушень, вживає у межах своєї компетенції заходів для їх усунення; 3) вживає заходів з метою виявлення кримінальних, адміністративних правопорушень; 4) припиняє виявлені кримінальні та адміністративні правопорушення; вживає заходів, спрямованих на

усунення загроз життю та здоров'ю фізичних осіб і публічній безпеці, що виникли внаслідок учинення кримінального, адміністративного правопорушення [5].

Таким чином, оцінити ступінь профілактичної функції Національної поліції є досить складним завданням, в першу чергу, тому, що на її кінцевий результат, який є визначальним – зміна в рівні злочинності – впливають діяльність інших органів кримінальної юстиції, фактори соціально-економічного, політичного, культурно-виховного-характеру. Проте, таку оцінку необхідно проводити, виходячи з удосконалення правової основи діяльності органів Національної поліції і ступеня досягнення завдань при здійсненні профілактичної діяльності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Безчастний В. Кримінологічний аналіз стану злочинності в Україні / В. Безчастний // Підприємництво, господарство і право. – 2017. – № 1. – С. 207-213.*
2. *Тичина Д. М. Національна поліція України в системі суб'єктів запобігання злочинам / Д. М. Тичина // Вісник кримінологічної асоціації України. – 2016. – № 2 (13). – С. 154-162.*
3. *Конституція України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР [Електронний ресурс]. / Офіційний web-сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: <http://www.zakon1.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96%D0%B2%D1%80>.*
4. *Про затвердження плану заходів з виконання Концепції реалізації державної політики у сфері профілактики правопорушень на період до 2015 року [Електронний ресурс]. : постанова Кабінету Міністрів України від 8 серп. 2012 р. № 767 / Офіційний web-сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: <http://www.zakon3.rada.gov.ua/laws/show/767-2012-%D0%BF>. – Назва з екрану.*
5. *Про Національну поліцію [Електронний ресурс]. : закон України від 2 лип. 2015 р. № 580-VIII / Офіційний web-сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: <http://www.zakon2.rada.gov.ua/laws/show/580-19/page>.*

Пасічняк Ганна Анатоліївна, студентка 2 курсу
Король Володимир Степанович, к.е.н., доцент,
доцент кафедри міжнародної економіки,
маркетингу і менеджменту,

НАСЛІДКИ ПІДНЯТТЯ МІНІМАЛЬНОЇ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ В УКРАЇНІ

Мінімальна заробітна плата має важливе значення для українського ринку праці. Її в Україні традиційно розглядали як один із соціальних стандартів, а не як інструмент політики на ринку праці, що, серед іншого, покращує ринкові позиції працівників з низькою заробітною платою. Мінімальна зарплата покликана знизити бідність серед працівників.

З 1 січня 2017 року мінімальний рівень заробітної плати становив 3200, що удвічі більший, ніж відповідний показник за 2016 рік [5]. Таке стрімке підвищення мінімальної зарплати пояснюють намірами покращити добробут працівників і знизити рівень тіньових зарплат. Це допоможе у легалізації зарплати для збільшення надходжень від єдиного соціального внеску (ЄСВ) та податку на доходи фізичних осіб (ПДФО).